

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **navrhovatelů: a) L. H. a b) B. K.**, oba bytem K. Č., L., K. n V., zastoupených JUDr. Janou Marečkovou, advokátkou se sídlem Ondříčkova 16, 130 00 Praha 3, **odpůrci: Město Veltrusy**, se sídlem Palackého 9, 277 46 Veltrusy, **o návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Veltrusy č. 1/2008, kterou se vydává Regulační plán Veltrus v části Za kaplí,**

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Společným návrhem doručeným Krajskému soudu v Praze dne 17. 3. 2016 se navrhovatelé domáhají jednak zrušení shora označené obecně závazné vyhlášky, kterou byl vydán Regulační plán Veltrus v části Za kaplí, a jednak zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. SZ 150385/2015/KUSK REG/Hr, čj. 007263/2016/KUSK kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Veltrusy ze dne 5. 10. 2015, čj. 04014/15/JPr, sp. zn. VÚP/03852/14/P.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 8. 4. 2016, čj. 48 A 25/2016-25, návrh na zrušení výše uvedené obecně závazné vyhlášky – regulačního plánu vyloučil k samostatnému projednání.

Soud předesílá, že i když napadeným aktem je obecně závazná vyhláška, tedy právní předpis, je dána pravomoc soudů ve správním soudnictví k jeho přezkumu ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť pro určení pravomoci soudu je v tomto ohledu určující materiální náhled na právní povahu napadeného regulačního plánu. Z tohoto hlediska nepředstavuje regulační plán právní předpis, nýbrž opatření obecné povahy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2009, čj. 6 Ao 2/2009-86).

Předně zdejší soud přistoupil k hodnocení, zde je podaný návrh včasný a přípustný (tedy věcně projednatelný), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, a nezbývá, než jej odmítnout.

Jednou z výchozích podmínek projednatelnosti návrhů (žalob) ve správním soudnictví je jejich včasnost. V důsledku novelizace soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. je s účinností od 1. 1. 2012 zákonem stanovena lhůta též pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Podle § 101b odst. 1 s. ř. s. tak „návrh lze podat do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.“ Shora již citovaný zákon č. 303/2011 Sb., kterým byla tato novelizace provedena, pak v rámci svých přechodných ustanovení výslovně řeší i lhůtu pro podání takového návrhu v případě opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti dříve, než tato novela. Jak plyne z čl. II. bodu 8. citovaného zákona „*proti opatření obecné povahy, které*

nabylo účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze podat návrh na jeho zrušení nebo zrušení jeho části nejpozději do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.“

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je napadeným opatřením obecné povahy obecně závazná vyhláška (regulační plán), kterou vydal odpůrce dne 11. 11. 2008, je bez dalšího zcela zjevné, že návrh je podán opožděně a že se jím soud nemůže věcně zabývat. Na výše uvedeném přitom nemohou ničeho změnit ani pochybnosti navrhovatelů týkající se přesného data nabytí účinnosti uvedeného opatření obecné povahy, neboť tyto pochybnosti se týkají pouze toho, zda bylo opatření obecné povahy vyvěšeno na úřední desce již dne 11. 11. 2008 nebo až dne následujícího. Uvedené však nemůže mít na uplynutí výše vymezené lhůty k podání návrhu vliv. Namítají-li navrhovatelé neústavnost časového omezení pro soudní přezkum opatření obecné povahy, je k tomu nutno uvést, že Ústavní soud již návrh na zrušení výše citovaného bodu 8 části první čl. II zákona č. 303/2011 Sb. i § 101b odst. 1 s. ř. s. odmítl a protiústavnost této úpravy neshledal (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2014, sp. zn. IV. ÚS 796/13). S ohledem na výše uvedené soudu nezbylo, než návrh podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout pro opožděnost.

Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu byla v nedávné době předložena k rozhodnutí související otázka, na níž není mezi jednotlivými senáty Nejvyššího správního soudu shodný názor, totiž zda lze zákonnost územního plánu přezkoumat pouze v rámci řízení o návrhu na jeho zrušení jakožto opatření obecné povahy podle § 101a a násl. s. ř. s., anebo zda tak lze učinit i po uplynutí zákonné lhůty pro podání takového návrhu v rámci řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. proti rozhodnutí správního orgánu, které z daného územního plánu vychází, a tedy zda lze v daném ohledu na územní plán hledět jako na podzákonný právní předpis (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2015, čj. 5 As 194/2014-27).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. dubna 2016

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost: Bc. Pavlína Švejdová